

வாழ்ப்பாணம்:— ருதிரோத்தாரினா
பங்குனியீ 80 லியா முக்கியம்.

கருமே கண்ணயிடத்தல்வேண்டும்.

கால்கள் செய்யவேண்டிய ஒவ்வொரு கருமங்களையும் ஆரம்பித்தற்கு முன் கணக்கு போசனை செய்தல்லவேண்டும். அத்தகைய கருமங்களைச் சிராசு செய்து முடிக்கக் கூடிய வகையில் தாமே தேவேஷத்தை நீண்ட ஆற்றல் ஒருவருக்கு இல்லையென்று அக்கருமத்தில் அபுவழுமுட்டையவர்களோடு என்று போசனை செய்து தொடர்ந்து விடவேண்டும். எக்கருமமயினும் தன அடைய என்காட்சிக்கும், அக்கருமத்தில் அபுவழுமுட்டையவர்களின் எண்ணத்திற்கும் ஒத்ததாயின், அதற்கு ஏவ்வித பேரிடர் வந்தபோதிலும் அதனை ஒரு நித்திக்கேல பொருட்படித்தால் செய்து முடித்தலே வேண்டும். சன்றுக் கழுது பொறுப்புத்தப்பட்ட வலயில் கெள் விதத்தைப் பயிற்சிக்கிடம் விதத்தாலும், அது முனைகளை வெளிவருப்பொழுது கணக்கள் முனைத்து நெற்பயிருக்கு இடர்க்கெய் வத்தோன் ஒருவித குற்றமு மில்லாக கண்ணம்பான விஷயங்களின் பிரவேசிக்குறுக்கானவங்களில் அவற்றை இடர்ப்படுத்தும் பொருட்டு வலயித் தீடர் வந்து சேருவதே உலக இயற்கை. “என்னித்தனி கரும் துணிக்கப்பின், என்ன ஓவியமென்ற திட்டமுக்கு” எப்பது வள்ளுவையுன் வர்க்காருப். ஆகவீன் ஒரு கடுமத்தை சன்றுக் போசனை செய்யாது ஆரம்பித்துப் பின் போசனை செய்யவர் எப்பொழுதும் பேரிடருக் குள்ளாவரைப்பது தனிபு. தீர்க்காலோசனை

செய்து ஒரு குமுகத்திற் பிரவேசிக்கும் ஒருவர் தன் கருமாத்தைமாத்திரம் சொப்து முழப்பதற்கான ஜூஷ் கருத்துமாயிருப்ப நெறி எண்ணோர் கூறும் வின் வர்த்தகங்களுக்கும், வசைமொழிகளுக்கும் சொல்கிடக்கூடிடதல் கூடாத தீர்க்க கோபம் வாக்குடைய எவ்வித வார்த்தைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். “பொறுமை கடவுளும் பெரிது” என அம், “பொறுத்த ரசான்ஸ்வர் பொங்கி நூர் காடுறையு” எனவும் ஆன்றேர் கூறுவர். தன்கருமாத்திற் கண்ணிருக்கும் ஒருவர் பல தட்சி கொள்கைகளை பொட்டைய கடவுள்களுக்குச் செலி காப்பெலே, தகப்பனும் மகனும் தங்கள் கழுதையைக் கட்டுக் காலியதுபோல் முடிபு.

“மெம்புருத்தகம்பாரா, பசிடோக்கார் கண்
ஈச்சார், வல்லவூர் தீயூபு மேந்தெளார்
-செல்லி, அருமையும் பாரா ரவுதிப்புங்
கொள்ளார், கருமை கண் ஜியிரா”

என்ன முறை விரைவுக்கீச் செய்ய
நித்தந் தன்றும் இட்டாரக் கண்டு ஒழுபோ நா
தும் சோர்வுடைதலு, பின்வாங்குத
நுப், அகனைக் கொக்குதலுமுரசார். சில
கிடைத் தீர்த்தங்கள் அதை பாவுக்கொ
கீதும் பரிச்சுத் துழுப்பான். அத்தீர்
தங்களில் ஸ்டாய்பிள்டீஸ் அங்கு ஒன்று
இண்டிக் கணேஞ்சுக் மலீபோ அபாக்கு
அரும் அகைளைக் கண்டு தீர்த்தமாடா
தொழிலார். இது புள்ளைய தீர்த்தமல்
வார, இதுதீர்த்தத்தி வாலுவற்று மலை

புறாவும் அதைகள் நூராவும் நிற்கின்ற வகை
இடமிருப்பதைகளை மீண்டும் சேர்க்கி
வட்டவேளரும், பின்னால் ஒருவேளரும், அதை
நீங்கள் கைகிடுவோரும் ஒருவெளுமின்ற. என்பது
கூருமாயிலும் அதை நன்றாக பயிற்க்கு
மொன்றுமின் அசோக கஷ்டங்களை நிற்கின்ற
நெண்டிட் சென்றுவள்ளி ஒருபோதும்
அதைகளுக்காகது. மாத்த கடியிடன்
ஏன்றுத சென்றும் ஆயமைந்த தலைக்கு
மத்திற்கி கண்ணிட்டு கருத்துமாக இருக்கும்
மையிலுள்ள வேட்டை நாய்களிலுள்ள தூரத்து
தீப் பெடுத்தந்திரிய முயல்கூடும் வென்று
விட்டது உலகம் நன்மையான விஷப்பத
மீதான மாத்தியிடன்டயத்தைவும், நிமையான
விஷப்பத்தில் வளவுக்கிடுவிடப்பார்க்கு மிகுந்த
கிருத.

ஆகவின் எவ்வித கருமத்திற் பிரசோ
சிக்கினால் உண்ண யேகண் செய்து நிர்
மானித பிள்ளை தொடக்குத்தலை
ஒடின். அவரது தொட்டுப்பெயின் இது
ஏன் மையத்தையுத் தீவிரமுடித்தையுத்
என்ற பகுத்தறியும் ஆற்றலில்லாதவர்க்
ஞூட்டய மயந்தை பிரசரலீக் கிரிவதறும்
பொராட்டுத்தான் திருவாணி முன்
நிட்டி எடுத்துத் தருமத்தை புதித்தறிவ்
கள் முழு கருத்துயா திருத்தல் வேண
மு.

உலம் பலவிதம்

(ମୁଖ୍ୟକର୍ତ୍ତା.)

அன்று ரெடாட்க்கல் காசிகாதன் இடைப்புருச் சீக்தனியோடு காணப்பட்டான். அவன் லீட்டர் ஒரு புறந்தேயுள் மூடி தொட்டத்தில் சென்று பலாவு போர்டில் தான். கேசமல்லர்க் காலும் தொழும் ஆவலைக்கண்ட செங்காமரமலர்போலும் அவர்க்க அவன் முகம், அங்கள் தொக்கம் கிணக்குத்தட்டன் காணப்பட்டது என்ன மீனையரை “கேசம்” என்று அழைப்பதமும் விடுத்தான். போசனம் பரிமா மற்றும் போதும் மற்றும் வேளைகளிலும் கேசமல்லர் கூறும் உபசாராவத்தைகளின்வரலாக முற்குத்தகதி லாற்றிய சீபோர் பயன்பட்டதோற்றின. தன் குழங்கை சுப்பிரமணியரைத்தானும் எடுக்க முட்கிடிட்டு மத்தை கேட்டு மிகுந்தலைக் காட்டினான் மற்றுத்தவிட்டான். இயற்றையில்லான் கண்ட கேசமல்லர், தன்னுபகுதியில் மாதோ மாறுபாடு ரேஞ்சிலிருக்கவேண்டுமென யூகித் துணர்த்துகிறிக்கப்பிரிவடன் அவனை கோக்கி, பிரான்ஸ்கா, அவர்க்க செங்காமரம் மலையைப்பாரது மலர்க்கு சிளங்கிய தங்கள் முகம், சிலார்ட்களாக வாழுமிருந்ததற்குக்கூட ரேஞ்சைமன்னோலோ, மர ஓல் வியருள்ள வெவன்டுமென்று மிக பரிவுடன் கேட்டான். “அப்படி விசேஷமான நியமில்லை” என்று காசிகாதன் சொல்லியிட்டு மெல்ல அவ்விடத்தைசிட் கான்றான். கபட்டற்றவாளியை கேசமல்லர் தன்னுபகுதிக்கு இயாபார விஷயமாக ஏதை பொருள்கூடம் நேர்ந்திருக்கக்கூடுமென்று என்னிட்டொன்டாள். தன் கணவன் மனக்கூவை கடத்தில் அகன்றுவிட்டவேண்டுமென்று கடவுளை அவுர்வதமும் பிரார்த்திட்டுத்தாள்.

இவை நிகழ்க்கு முன்று சான்கு நடவடிக்கை கமிட்டியின் ஒருக்கினம் அதிகாலையில் தீசமூர் தன் வீட்டு ஹெல்களைச் செய்து முடித்தபோன், தன் சாயகன் நித்திராயில் போட்டு வழிகேவராமம் கண்ண, அதை உடைக்க வேண்டுமென்று சென்ற பார்த்தாள்; அங்கு சென்று பார்த்தான் போன்ற பொருள்களை கொட்டிடுகிற தொல்லைப்பற்றத்தும் மற்றுமிருந்து வெளியூடு தேடுவன்; தனது விவரங்களைக் காரணம் வெளியிருக்க சென்று இயற்கையில் இரகசியாக விசாரித்து வரும் போது, அனுப்பினார்; அவன் தெருவிலீதிப்பினால் கொண்டு வருகிறார், வழுக்காக அதிகாலையில் நித்திராயிலே கீட்டு எழும் ஒரு முகியவைகளை கண்டு விடுபத்தைச் சொன்னிபோது அவர் “உடையையும் கூடையையும் பயிர்த்த போது, காசிராதனம் கேட்க விலைத்தீட்டன், காசம் கூட்டு பாம்க்கி” (பிரபாந்பரப்பை) யுங் கொண்டு போகக் கண்டேன் என்றார். வேலைக்காரன் ஓடிவாக்கு, முகியவைகள் பயிர் சொன்ன சமரசாரத்தைக் கத தன் ஏற்காட்டியிடம் தெரிவித்தான். சேசமலிந்தியா பயிரங்களை மத்தையில் தனதீரி போராக காக்க வேண்டியது. தன்னுபாகன் தன் குறுக்கு சிரல்லாத சென்றுரையின்போத அவனுக்கு விளைக்க முடியவில்லை. அவன் மனக்கவலைக்குப் பல சாரணங்களைக் கற்றித்தாள். பயிராரா விஷயமாக நேர்க்க பண்ணி மேகாரணமாகிறுக்கொண்டுமேன் நாற்றில் விசுகமித்தாள். ஆனாலும் விவரங்களே கடிதங் கிடைக்குமெனக் காத்திருவார்.

“என், போன்றும் மீண்டுமாக வந்து கிட்டுமிர்கள்; அவரின் ஒருமாசும்வறையிலிருந்து சிற்பதாகவுள்ளவை சொல்லிக் கொண்டிருப்பது எதாம் விசேஷத்துறையோடு? என்றால் நன்றா நாசர்த்தில், தன் வீட்டிற்குருப்பு சென்ற காலோத்தீவை ஒரு கங்கிராத்தகூரம் குத்தால்வத்துடன் அகழுத்துக்கொண்டுபோய் பயசரித்தார். விசேஷமேன், “ஏதான் மூலமால்வாய்?” (விசேஷமேன் முயிலின்) என் நான் உத்திரம் மீண்டும் வந்தது உண்குறுப் பிரியமில்லையோ; அப்படியானால் நான் மீண்டும் சூருத்துக்கொண்டு சென்றுமிகுக்கொண்டுறைன்” என்றால் அது கூறுதலாம். அது கூட்டுறை அங்குள்ளிருந்த சுக்கிரையை புத்தக்கத்தை

மில்லின் வெற்றுவிட்டு, தான்னிக்கிட்டுத் தூக்குக் கண்ணுடையைக் கழற்றி மேசையில் வைத்துத்தன், ஜிபீர, என் அப்படி சொல்லுதிர்ந்தன; யாரிடே ஒரு மூலமாக வரையில் தங்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட சென்ற கிடங்கள் ஒரு வார்த்தாவுள் செல்ல வாய்த்துறும்கி வாக்கிட்டபடியாற் கோட்டையின்மேல், வேலை ஏது கிளைத்தல்ல" என்றால் "கண்ணி, நீ முழும் விலையில் இல்லாவிட்டால் என் சுதா கூடுமெல்லாம் பறஞ் கூ மிடுக்குற்று

இப்பொழுது புன்னக்கியோடு கடி-
உன் வரத்தைக் கண்டமாத்திருப்பே
குரிமனிக் கண்ட பளிப் படலம்போ
னன் கவலைவல்லாம் என் காத
ராதபிரகாரம் நான் இங்கே வந்து
உன்குஞ் சக்தோவுத்தானே” என்று
காசிநாடு. “என்குஞ் சக்தோவு
தான்; ஆனால் நான் உயிசிவுமிழடி உ-
களைக் கேட்ட பொருள் கொண்டிருக்கின்ற
களோ?” என்று கண்ணினைக் கின்று, அத-
நாதன் “அதை நான் மறந்துவிடவில்லை
யாழிப்பாடு நடத்தின் இரத்தின சிவ-
பாரிகளின் கடைகள் என்னவற்றினால்
பார்த்தேன், சிவபுயர்த்தி முத்துக்க
ஆங்கே இருக்கின்றனதான்; ஆனால்
காதால் அனிக் குத்தொன்றுத் துக் தா-
சேர்யாகவில்லை” என்று காசிநாத
சொன்னான். கண்ணினக முகம் முகம்
பட்டு “ஆகா, சோஷி கிடைக்கவேண்டும்
ஏன்கும் இப்படிச் சாட்டுக் கொடுக்க-
கென்று இங்கே வந்தபின்தான் கிளிமீ-
டீக்களோ, இன்னைப்பட்டால் ரஹிலிலே
கிளிக்குத்தொண்டு வந்திரக்களோ, யாழிப்
பாராம் முழுவதும் ஒருவராமாகத் தே-
வுண்டு முத்துக்கள் சேர்யாக அதை
படிவில்லைபா, இதையார்ந்தப்புவர்கள்
சொல்லவர் சொன்னதும் கேட்பார்க்க
மதிப்பெண்டு, என் மனசா மறந்துபே-
சிட்டேடேண்டு உங்கமைப்பத் தொல்க-
விடவாரே, என்கு உங்கள் முத்து
வேண்டும்” என்று. கண்ணினக யு-
த்து வார்த்தைக் கொால்வென்றும்
நாத ஆளாத்தை உடிருக்கின் அப்பக-
பக்கதைத்து, “என் நாதிலே, எ-
ல்லப்பாடேது, திராண்டால், உன் க-
லப்பிய ஆறு முத்தமும் உன், வகுக்கா-
தக்கிட்டு நூறு முத்தமும் நான் கீக்கி
தருவேன் என்னை நட்பு” என்று க-
லைத் தேற்றினான். (வரும்).

“பத்திரிகைபரன்னே, வரருங்க
வருங்கள், கண்டுவெறுகள், நான் மா-
க்கு வருகம் போடை உங்களையும் ஒருமுழு
கண்டுவரைகள் என்றன் போகவேண்டுமெ-
ற வந்தேன். எப்படி சுகப? நான் வா-
துரைசூத்தி லிருந்தாலும் கிழமையாக
இருமுறையானதும் உங்களை விண்ணத்த
கிடித்துக்கொள்ளுவது வழக்கம்” என்று
ஈங்கங்கில் வேலையாக்கியிருந்து விடுமென்று
யில் மீண்டும் அழிமான்பூப்பா ஒத்துவா-
ன் கீற்று. “உக்களை விண்ணத்த
கிரிப்பது வழக்கம் என்றீர், எப்பொ-
யரிசுசுன் செய்யும்பொருட்டுச் சிரித்தீ-
ந்திக்கோயே என்று கேட்டார் பக்கிரி
கிரிப்பர். “ஐபை, அப்படி ஒருபோ-
யில்லை. ஆனாதமேளிட்டினுலைகான் கிரிப்ப-
கிரைப்; ஐபா, உங்களுக்குத் தெரியா-
மிற்றுவில் எதிர்க்கு எங்களுக்கு இப்பத்திர-
காக வருவதை ஏன் கந்திமிக்க சென்டுகளை
கண்டுபிடியிருக்கும்; பத்திரிகாகினின்
ஆய்வின் கீல் விஷயங்கள் கருப்புபோன
தித்திக்கும்; இப்பொழுது எழுதிவிவ-
வதுபோல் முகமண் பாராமல் கீத்தை
கடப்பிடித்து கெழுத்தங்கள்...” கினின்
சொல்லதற்கிடையிற் பத்திரிகாகினின்
பெறுமூச்சிட்டு, “தமிழ், காலத்தின்
கோலம் சோக்காமற் பேப்பின்றி; குழு-
மேற்குத் தித்திப்பதே இப்பாகா விருக்க-
தும் வில்லுக்கு அது காப்பதுமினு...
என்னும் கிரிப்பான் “ஆருக்கு, குத்து-
வுடையவருக்குத்தான் கருப்பு சூச்சுக்கு
என்னும் “ஆருக்கு திறவும் எம்பீத் தாம்
சதுநடையாருக்குத்தான் கச்குப், அ-
அம், முகமண்பாராது யப்பிப்பாது கீ-
பை எழுதுகிட்டு சொலி வரப்பாக்கல் வருத்து-
கூடுமென் நென்னுலோகா டையோ-
கிலர் எங்கள் கவுதந்திரத்தையும் விர-
விட்டோமென் என்னுள்ளிருக்கன்; கா-
லைப்பார்த்திகோலி வரப்பாக்கல் வருத்து-
தோட்டாலும் செய்ய முயல்வார்போலகி விட-
கின்கள் அபிப்பிராயத்தையும் கட்டு-
படுத்த முயறுகின்றார்கள். இதொழு-
முகமண் பார்டாது அத்திமன்றி விட்டு
அபிப்பிராயத்தைக் கூறிவாங்கத் தன்னே
இனிமுதிரும் அங்கைஞ் செய்யின் உதாத்தி
அந்திமுதோவென்று உள்ளம் பயப்ப-
கின்றது. ஆனாலும் உள்ளதாக உள்ள-
படி கூறி உலக நான்மனின்பொருட்
உண்மையாக உறைந்திருக்கும் பத்திரிக-
யோன்று யென்ன இருக்கவேண்டுமென்று
பரித்த மைது நல்லிபு. அதற்குப் பிர-
கூலமாக சத வரியிடும் வரட்டும். உல-
மைக்கு அழிமில்லையென்பா” என்று
பத்திரிகாகினிப்பர்.

“ஆன்னோ, தீங்கள் சொல்லது முழு
தாலு சரிச் சிதம் கீட்டக், இன்னுமொ
சம்கதி உங்களைப் போட்டிறைன்; சட்ட
கிருபானாசாவ்வகுப் பிரத்திநியாகத்தோ
செய்யப்படுத்தி முற்படு முயற்சிசொ
புவர்களைப்பற்றி மற்றைப்பத்திரைதா

வல்லராம் இடையிடையே பெறுதப் பட்டுவர, சிங்கள்மாத்திரம் மௌனஞ்சாதித்து வருவதற்கு நிலைமென்ன் என்று வரலிப்பை கேட்க, ஆசிரியர் தகைத்து, “தமிழ், குடுகண்ட ஒளை அடுப்பவுக்காரணம் நாடாமு” என்னும் பழமொழி வை நிர் கேட்டுவிரை; அந்த விஷயமாக ஏதும் என்னும் மன்றாதாப்பதில் சட்டத் தகர்வுவல்லாமல் வரும் நன்மை யாது மிகவும்; ஏற்காசன்னும் ஏற்றுக்கூக்கோபம், இந்தக்கேள்வினால் முடவளுக்குக் கோபம் என்றும் போல, முழுகேக்கவைப் பற்றி ஏதும் விவரமாக எழுதிவிட, சுரவனைமுத்து எம்மீது கோபத்துக்கொள்ளவர்; சுரவனைமுத்துவைப்பற்றி நன்மை சொன்னால், நீக்கிலர்ப்பின்லை எம்மைக் குறைக்குவர; மூன்றுபேரையும் நன்மை சொன்னால் அம்மூரும் திற்கித்தினி தம் மை நன்மைக்கால்வைத் திடுத்து மற்றையிருவதற்காயும் நன்மை சொன்னதற்காக எம்மைச் சினப்பர்; என்ன செய்யலரம், இருதலைக் கொள்விடுவதற்படிப்போன், இங்குள்ள சுக்கால அங்குள்ள சுக்காலான். இதற்காகவே இந்த சீதாபத்தில் “பெளா என் கலைஞர்க்கி” என்ற பிரதாரம் மௌனந்து சாதித்து வருவதற்கிறைய” என்னும் வரலிப்பு “அண்ணே, சிங்கள ஒருவனாக குறித்தெழுதாத பொதுவான ஒழுகிட்டிலையே” என்று தெள்ளு, ‘ஜீயி! தப்பி, பொதுவாக எழுகினால், எம்மைப் பொதுவாக முன்றுபேசுக்குறைந்துகொல்லவு’; என்றால், வரலிப்பு சிறிதுகோரம் போசித்து “அண்ணே, அண்ண் உத்தியோகங்களுக்காட்டமானதுதான்” என்னும், “தமிழ், சுங்கடமோ, பரம சுங்கடம்; ஏதோ சிமைழுக்கத் தெரியாமல் இதில் வந்து அகப்பட்டுக்கொண்டு விழிக்க வேண்டியிருக்கும்படிக்கொண்டு என்று, வரலிப்பு “சரி, சிங்கள் ஒழுதவெண்டாப்; யாராயினம் இந்த விவகாசம்பற்றிக் கடி தமாக எழுதிப்பும்பினால், போடுவதற்கு நீக்கள் போசிக்க வேண்டிய தெண்கை?” என்று கேட்க, ஆசிரியர் “தமிழ், அந்த விவரம் நீரிசைப்பற்றிக் கொரா ஒன்று கேட்கும்; சுத்தமெழுதுவதொருவுளு தெளிவான் செழுதிலு, இன்னென்று கடிதர் இவ்வரை இகந்திக்கம் நற்றவைப்புக்கத் தந்து கெடுது, முந்தியவைக்கு இசுக்கந்து இவ்வரைப் புகுஞ்சுக்கெழுது கந்திலே பத்திரிகைப்பர் படி ஒடித்தக்கிட்டு இடுக்கொடுத்தவர் பேரவழியும்” என்றால்,

“அன்னே, அதவுஞ் சரி; இன்ன மொன்றுகெட்கிறேன் அதற்கெனவே சொல்லுவீர்கள். இன்ன இன்ன பிரிவிற்கு தீங்குனின்னும் அங்கத்தவர்கள் தெரிய செய்யப்படுகிற்கு முற்பட்டிருக்கின்றன ரெண்டினாலும் பற்றாக்கரை போவதிலிருக்கின்றனர். நீங்கள் அதைப்பாவது வெளியிடக்காதா? இந்தவிலைபத்திலே நீங்கள் மொன்று சாதிப்பது தவது” என்றால் வாலிபன். அதற்கு ஆசிரியர் “தமிழ் என்றால் போலே “தவது” என்று சொல்லி முழுத்துவிடவேண்டுமா. வடமாகாணத்திலே இதற்காகிப் பீரி வகன் ஜூத்; தெரிவு செய்தற்கு முற்பட்டு நிற்பியர் ஜூதங்களுக்கு மேற்படுவார். ஆரம்பத்தில் முற்பட்டோர் சிலர் மன்றங்கள்; சிலர் சேவாநாயகப்பட்டங்கள்; சிலர் புதிதாக முற்படுகின்றார்கள்; அவர்களுக்கண்ட வேறு சிலர் தாம் முற்படுவதை விட்டுப் பிற்படுகின்றார்கள்; மற்றாலுக்கிளர் முற்படுகின்றார்; இன்னும் சிலர் முற்படுவார். தீப்படியென்ன மிருந்தால் அதன் காரணம் பெழுதுவது; தெரிவு செய்யப்பட்டு விண்டான் சிக்கவுந் சொல்லவார். வேண்டுமானால் அதனாலே எமது தீற்றமைய இருக்கும் பாரும்” என்றார். “அன்னே, ஏதாக கேட்டாதும் விரயபுந் சொல்லுகிறீர்கள்” என்றால் வாலிபன். “ஈதது கேட்டாதும் விரயபுந்தத்தானே சொல்லுகிறீர்கள்” என்றார் பத்திராகிறீர். “சரி, தெரிவுசெய்யப்படுத்தற்கு முற்பட்டின்ற நிருங்குச்சுமாறுக்கு விரயபுந் சொல்லுகிறீர்கள் கார்பகுவும் எழுதிப் பல கால்சாத்திட்ட காத்தமொன்று உங்கள் பத்திரிகை பிற் காணப்பட்டதே, அது நீதியா;” என்றும் வாலிபன்கேட்டதும், “அதுக்காத மென்ற ரெறுதுப்பட்டாலும் அதுக்காத மென்ற ரெறுதுப்பட்டாலும், “என்றாலும், பணங்கள் அனைம்பாராய் போடப்பட்டது” என்றும்; வாலிபன், “இன்ன அனைம்பார் இன்னை காட்டுமென்பதை ஏரங்கள் உப்படியறிவது கொன்ற வது” என்று கேட்க ஆசிரியர் “வீணம் பறத்திற்கு இலக்கம்பட்டிருப்போய், அதுதங்களுக்கும் மற்றும் விவிஷத்திற்கும் இலக்கமிலவில்லை, உப்பமைப்போல வேறு கிலரும் இன்ன பிரீடி மாக்கார் விளக்கிக்கொன்றுகிறார்கள். வீணம்பாரீமா என்றும் காத்தத்தை இப்படி விகிக்கொள்ளலாம்” என்றார். வாலிபன் ஆசிரியரிடம் அதுமதிபெற்றுச் சொன்றார்.

